

Hagyjad az Úristenre

Szöveg: Paul Gerhardt 1653 (Zsolt 37,5)

Fordította: Sántha Károly

Dallam: Bartholomäus Gesius, 1603

Feldolgozás: Draskóczy László

S

1. Hagy-jad az Úr - is - ten - re Min - den te u - ta - dat!
2. Az Úr - ra bíz - zad dol - god: Köny - nyeb - bül a te - her.
3. A te ir - gal - mas - sá - god Van raj - tam, Is - te - nem.

A

1. Hagy-jad az Úr - is - ten - re Min - den te u - ta - dat!
2. Az Úr - ra bíz - zad dol - god: Köny - nyeb - bül a te - her.
3. A te ir - gal - mas - sá - god Van raj - tam, Is - te - nem.

B

1. Hagy-jad az Úr - is - ten - re Min - den te u - ta - dat!
2. Az Úr - ra bíz - zad dol - god: Köny - nyeb - bül a te - her.
3. A te ir - gal - mas - sá - god Van raj - tam, Is - te - nem.

5

Ha bánt szí - ved ke - ser - ve, Ő né - ked nyug - tot ad.
E - zer baj közt is bol - dog, A - ki nem csüg - ged el.
Te jól tu - dod, jól lá - tod, Hogy mi hasz - nál ne - kem.

Ha bánt szí - ved ke - ser - ve, Ő né - ked nyug - tot ad.
E - zer baj közt is bol - dog, A - ki nem csüg - ged el.
Te jól tu - dod, jól lá - tod, Hogy mi hasz - nál ne - kem.

Ha bánt szí - ved ke - ser - ve, Ő né - ked nyug - tot ad.
E - zer baj közt is bol - dog, A - ki nem csüg - ged el.
Te jól tu - dod, jól lá - tod, Hogy mi hasz - nál ne - kem.

9

Ki az e - get hor - doz - za, Osz - lat fel - hőt, sze - let,
Mi - nek a gond, a bá - nat, Mit gyöt - rőd lel - ke - det?
Sor - so - mat úgy in - té - zed, A - mint te a - ka - rod;

Ki az e - get hor - doz - za, Osz - lat fel - hőt, sze - let,
Mi - nek a gond, a bá - nat, Mit gyöt - rőd lel - ke - det?
Sor - so - mat úgy in - té - zed, A - mint te a - ka - rod;

Ki az e - get hor - doz - za, Osz - lat fel - hőt, sze - let,
Mi - nek a gond, a bá - nat, Mit gyöt - rőd lel - ke - det?
Sor - so - mat úgy in - té - zed, A - mint te a - ka - rod;

13

Nap - ját rád is fel - hoz - za, A - tyád ő, áld, sze - ret.
 Az Is - tent kérd, i - mád - jad, S meg - nye - red ü - gye - det.
 Bölcs a te vé - ge - zé - sed, Ha áld, ha sújt ka - rod.

Nap - ját rád is fel - hoz - za, A - tyád ő, áld, sze - ret.
 Az Is - tent kérd, i - mád - jad, S meg - nye - red ü - gye - det.
 Bölcs a te vé - ge - zé - sed, Ha áld, ha sújt ka - rod.

Nap - ját rád is fel - hoz - za, A - tyád ő, áld, sze - ret.
 Az Is - tent kérd, i - mád - jad, S meg - nye - red ü - gye - det.
 Bölcs a te vé - ge - zé - sed, Ha áld, ha sújt ka - rod.

4. Utad van számtalan sok, Uram, és eszközöd;
 Reánk is szent áldásod Bősséggel öntözöd.
 Művednek akadály, Szünete nincs soha;
 Úgy teszel, mint kívánja Gyermeked java.
5. Bízzál, bánatos lélek! Mit bánt a bú, a gond?
 Él még, ki annyi vészek Torkából már kivont.
 Bajaidból kiment ő, Szűnnek keserveid,
 Rád még a jó Teremtő Víg napot is derít.
6. Őbenne vesd halálig Reményed horgonyát,
 Ő biztos révbe szállít, Van néki gondja rád.
 Bár késik a segítség, S gyakran nem lelsz vigaszt.
 Eloszlik gond és kétség Előbb, mint véled azt.
7. Ő megcselekszi végre Velünk azt, ami jó.
 Ösvényünk erőssége, Te vagy, Mindenható!
 Nehéz itt földi pályánk, Könny lepi és tövis,
 De örök pálma vár ránk, Utunk a mennybe visz.